

جواد فراشیانی، ۱۴۰۳

اثر بخشی آموزش خودتنظیمی هیجانی بر احساس پایداری تحصیلی و خودکارآمدی دانش آموزان ابتدایی شهر جغتای

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی خودتنظیمی هیجانی بر احساس پایداری تحصیلی و خودکارآمدی دانش آموزان ابتدایی شهر جغتای بود. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر شیوه گردآوری اطلاعات، تحقیقی از نوع نیمه تجربی با طرح پیش آزمون - پس آزمون بوده است. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه دانش آموزان مقطع ابتدایی شهر جغتای در سهال تحصیلی - ۱۴۰۳ ۱۴۰۲ تشکیل دادند که در مجموع ۱۰۴۲ نفر بودند. در این پژوهش ۸۰ دانش آموز با استفاده از روش خوشه‌ای تصادفی انتخاب شدند که در دو گروه ۴۰ نفری آزمایش و گواه قرار گرفتند و به پرسشنامه‌ی پایستگی تحصیلی (مارتین و مارش) ۲۰۰۸ و پرسشنامه‌ی خودکارآمدی تحصیلی مورگان (جینگز و مک ایلروی) ۱۹۹۹ (پاسد دادند و پروتکل آموزشی تنظیم هیجان بر اساس دستورالعملی آلن، مک هارگ و بارلو) ۲۰۱۹ به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای برای آنان اجرا شد. داده‌های حاصل از این پژوهش با استفاده از روش آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و اسهتنتطاطی (مفروضهات کواریانس و آزمون کواریانس) با کمک نرم افزار spss 28 تجزیه و تحلیل شد. نتایج پژوهش نشان داد که خودتنظیمی هیجانی بر احساس پایداری تحصیلی دانش آموزان ابتدایی اثر بخش می باشد، همچنین خودتنظیمی هیجانی بر خودکارآمدی دانش آموزان ابتدایی اثر بخش می باشد.

کلیدواژه‌ها: واژگان کلیدی: خودتنظیمی هیجانی، احساس پایداری تحصیلی، خودکارآمدی، دانش آموزان ابتدایی

شماره‌ی پایان‌نامه: ۱۲۷۴۲۹۲۵۲۱۹۴۶۱۹۲۳۷۰۲۵۱۶۲۹۲۱۴۶۶

تاریخ دفاع: ۱۴۰۳/۱۱/۳۰

رشته‌ی تحصیلی:

دانشکده:

استاد راهنما: دکتر ذبیح الله آرمین

Thesis:

The effectiveness of emotional self-regulation training on the sense of A sense of academic buoyancy and self-efficacy of elementary school students in Joghatai city

The purpose of this research was to investigate the effectiveness of emotional self-regulation training on the sense of academic sustainability and self-efficacy of primary school students in Joghtai city. This research has been a semi-experimental research with a pre-test-post-test design in terms of its practical purpose and in terms of the method of data collection. The statistical population of the present study was formed by all the elementary school students of Joghtai city in the academic year of 1402-1403, which were 1042 people in total. In this research, 80 students were selected using the random cluster method, and they were divided into two groups of 40 people, experimental and control, and they answered the academic persistence questionnaire of Martin and Marsh (2008) and the academic self-efficacy questionnaire of Morgan et al. (1999) and the educational protocol Emotion regulation was performed for them based on the instructions of Allen, McHarg and Barlow (2019) for 8 sessions of 90 minutes. The data obtained from this research were analyzed using descriptive statistics (mean and standard deviation) and inferential (variance assumptions and covariance test) with the help of spss 28 software. The results of the research showed that emotional self-regulation training is effective on elementary school students' sense of academic persistence, and emotional self-regulation training is effective on elementary school students' self-efficacy